

Vairāk nekā bērnu spēles *Bērni holokaustā: jaunrade un spēles*

No sešiem miljoniem ebreju, kas tika nogalināti holokaustā, apmēram pusotrs miljons bija bērni. Izdzīvojušo bērnu skaits mērāms tikai dažos tūkstošos.

Holokausts pāragri pielika punktu šo jauno cilvēku bērnībai. Tomēr viņi joprojām bija bērni – gan tie, kas tika nogalināti, gan tie, kuri izdzīvoja. Bērni bieži uzņēmās papildu pienākumus. Viņi kļuva par maizes pelnītājiem un iedrošināja savus vecākus, sniedzot tiem cerību un spēku turpināt izmisuma pārņemto ikdienas cīņu par izdzīvošanu.

Tomēr ikreiz, kad vien viņiem bija iespēja būt bērniem, līdzīgi citiem – viņi spēlējās, smējās un pauda savu cerību un bailes radošajos darbos.

Šī izstāde ir stāsts par izdzīvošanu. Tajā atspoguļoti bērnu centieni visiem spēkiem turēties pie dzīvības, kā arī tieksme saglabāt bērnību un jaunību, radot ap sevi citu realitāti.

Izstāde sastāv no 18 planšetēm:
17 pl. - 0.80x1.20m;
1 pl. - 0.80x0.50m;
un divām filmām.

Lūdzam interesēties pa tālruni:
+371 25464561 vai e-pastu:
lv.icej.org@hotmail.com
„ICEJ Latvija” NVO

א קינד פון לאדזשער געטא. די 3 יאריקע
הייהילע זיגעלמאן, וועלכע איז אומגע-
קומען אין אוישוויצער גאז-אויגן צוואמען
מיט איר יונגע מוטער חנה זיגעלמאן.

Izstādes apraksts

Šī izstāde paver logu uz bērnu pasauli traģēdijas laikā. Rotaļlietas, spēles, radošie darbi, fragmenti no dienasgrāmatām un poēmām stāsta par bērnu izjūtām, ļaujot nojaust, kāda bija viņu dzīve holokausta laikā.

Lelles un rotaļlāči, kas piederēja bērniem kara laikā, kļuva par viņu dzīves svarīgu sastāvdaļu. Daudzos gadījumos mīļmantiņas bija līdzās bērniem visu kara laiku un kļuva par lielāko draugu un mierinājuma avotu. Dažiem bērniem kara beigās šīs rotaļlietas kļuva par vissvarīgāko, kas viņiem jebkad ir piederējis. Pat šodien viņu - pieaugušu cilvēku pieķeršanās šīm mantiņām ir tik liela, ka ir grūti no tām šķirties.

Gatavojot izstādi, mēs domājām, ka spēlēšanās sniedza bērniem mierinājuma brīžus. Tagad mēs redzam, ka fantāzijai, radošumam un spēlēm ir bijusi daudz lielāka nozīme – tā izpaudās bērnu izdzīvošanas instinkti. Korčaka atziņa, ka bērnu spēlēšanās nozīmē daudz vairāk nekā tikai spēles, ir neapstrīdami pierādījusies.... Bērnu radošās izpausmes deva viņiem spēku dzīvot.

(Yehudit Inbar, Curator) <http://www.yadvashem.org/yv/en/exhibitions/nochildisplay/index.asp>

Izstādes nosaukums aizgūts no Januša Korčaka grāmatas „Dzīves likumi.” J. Korčaks bija ebreju izcelsmes poļu rakstnieks, ārsts un pedagogs. 1911. gadā Korčaks nodibināja ebreju bērnu namu Varšavā. 1940. gadā bērnu nama iemītniekiem tika pavēlēts pārcelties uz Varšavas geto. 1942. gada augusta rītā vācu karavīri ieradās pēc bāreņiem un bērnu nama darbiniekiem, lai transportētu viņus uz Treblinkas nāves nometni. Korčakam kā pazīstamam ārstam un rakstniekam tika piedāvāta iespēja glābties, taču viņš atteicās, sakot, ka nevar pamest savus bērnus. Korčaks devās nāvē kopā ar 200 bērniem, cenšoties atvieglot viņu dzīves pēdējos mirkļus. Janušs Korčaks, viņa mīļotie un skolotie bāreņi, traģēdijas skartie bērni ir atstājuši aiz sevis liecību mums un nākamajām paaudzēm.

Izstāde latviešu valodā tapusi, pateicoties atbalstītājiem:

